

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

Кафедра туристичного бізнесу та країнознавства

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

В.о. декана факультету
міжнародних економічних відносин
та туристичного бізнесу
доц. Тетяна МІРОШНИЧЕНКО

“ 30 ” *серпня* 2023 р.

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Туристична політика зарубіжних країн»**

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти Перший (бакалаврський)
галузь знань 29 «Міжнародні відносини»
(шифр і назва)
спеціальність 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та
регіональні студії»
(шифр і назва)
освітня програма «Міжнародні відносини та регіональні студії»
(шифр і назва)
спеціалізація _____
(шифр і назва)
вид дисципліни за вибором
(обо'язкова/ за вибором)
факультет міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу

Програму рекомендовано до затвердження Вченою радою факультету міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу

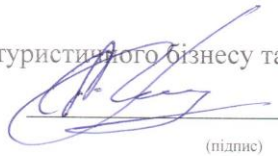
29 серпня 2023 року, протокол № 1

Розробник програми: Парфіненко Анатолій Юрійович – кандидат історичних наук, доцент, завідувач кафедри туристичного бізнесу та країнознавства Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Програму схвалено на засіданні кафедри туристичного бізнесу та країнознавства

Протокол від 28 серпня 2023 року, № 1

Завідувач кафедри туристичного бізнесу та країнознавства

доц. Анатолій ПАРФІНЕНКО

(підпис)

Програму погоджено з гаранткою освітньо-професійної програми «Міжнародні відносини та регіональні студії»

Гарантка освітньої освітньо-професійної програми «Міжнародні відносини та регіональні студії»

доц. Ганна ПАНАСЕНКО

Програму погоджено науково-методичною комісією факультету міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу

Протокол від 29 серпня 2023 року, № 1

Голова науково-методичної комісії факультету міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу

доц. Лариса ГРИГОРОВА-БЕРЕНДА

(підпис)

ВСТУП

Програма навчальної дисципліни «Туристична політика зарубіжних країн» складена відповідно до освітньо-професійної програми «Міжнародні відносини та регіональні студії» підготовки бакалавра спеціальності 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії».

1. Опис навчальної дисципліни

1.1. **Метою** навчальної дисципліни «Туристична політика зарубіжних країн» є поглиблення і розширення теоретичних знань, вмінь та практичних навичок студентів у питаннях методології здійснення досліджень світових туристичних потоків, тенденцій їх формування та організації інституційного регулювання розвитку міжнародного туризму

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Туристична політика зарубіжних країн» є формування наступних компетентностей:

- формування наступних загальних компетентностей:

ЗК3. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;

ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;

ЗК5. Здатність працювати в міжнародному контексті;

ЗК6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність);

ЗК7. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;

ЗК10. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово;

ЗК12. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;

ЗК 15. Уміння виявляти та вирішувати проблеми;

ЗК 16. Уміння аргументувати вибір шляхів вирішення завдань професійного характеру, критично оцінювати отримані результати та обґрунтовувати прийняті рішення;

ЗК 18. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації, зокрема в міжнародному контексті.

- формування наступних спеціальних компетентностей:

СК2. Здатність аналізувати міжнародні процеси у різних контекстах, зокрема політичному, безпековому, правовому, економічному, суспільному, культурному та інформаційному;

СК3. Здатність оцінювати стан та напрями досліджень міжнародних відносин та світової політики у політичній, економічній, юридичній науках, у міждисциплінарних дослідженнях;

СК4. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі і практичні проблеми у сфері міжнародних відносин, зовнішньої політики держав, суспільних комунікацій, регіональних досліджень;

СК13. Здатність аналізувати діяльність міжнародних недержавних акторів та транснаціональні відносини;

- СК15. Здатність оцінювати особливості та традиції політичної поведінки країн світу в контексті об'єктивних потреб і можливостей розвитку міжнародних стосунків;
- СК18. Здатність аналізувати розвиток міжнародних регіонів (Північної Америки, Європи, Східної та Південно-Східної Азії, Латинської Америки, Африки) і окремо взятих країн, регіональних та міжрегіональних організацій.

1.3. Кількість кредитів – 3.

1.4. Загальна кількість годин – 90.

1.5. Характеристика навчальної дисципліни	
за вибором	
Денна форма навчання	Заочна (дистанційна) форма навчання
Рік підготовки	
3-й	-
Семестр	
6-й	-
Лекції	
30 год.	-
Практичні, семінарські заняття	
15 сем.	-
Лабораторні заняття	
	-
Самостійна робота	
45 год.	-
Індивідуальні завдання	
-	-

1.6. Заплановані результати навчання

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти мають досягти наступних результатів:

- РН01. Знати та розуміти природу міжнародних відносин та регіонального розвитку, еволюцію, стан теоретичних досліджень міжнародних відносин та світової політики, а також природу та джерела політики держав на міжнародній арені і діяльності інших учасників міжнародних відносин;
- РН03. Знати природу міжнародного співробітництва, характер взаємодії між міжнародним акторами, співвідношення державних, недержавних акторів у світовій політиці;
- РН04. Знати принципи, механізми та процеси забезпечення зовнішньої політики держав, взаємодії між зовнішньою та внутрішньою політикою, визначення та реалізації на міжнародній арені національних інтересів держав, процесу формування та реалізації зовнішньополітичних рішень;
- РН06. Знати природу та характер взаємодій окремих країн та регіонів на глобальному, регіональному та локальному рівнях;
- РН08. Збирати, обробляти та аналізувати великі обсяги інформації про стан міжнародних відносин, зовнішньої політики України та 10 інших держав, регіональних систем, міжнародних комунікацій;
- РН09. Досліджувати проблеми міжнародних відносин, регіонального розвитку, зовнішньої політики, міжнародних комунікацій, із використанням сучасних політичних, економічних і правових теорій

та концепцій, наукових методів та міждисциплінарних підходів, презентувати результати досліджень, надавати відповідні рекомендації;

PH10. Вільно спілкуватися державною та іноземними мовами на професійному рівні, необхідному для ведення професійної дискусії, підготовки аналітичних та дослідницьких документів;

PH 23. Розуміти події міжнародного життя, процеси в сфері міжнародного співробітництва та міжнародної безпеки, стан взаємодії та конфлікту в міжнародних системах;

PH 26. Розуміння процесів модернізації в країнах Азії та Африки;

PH 27. Знання актуальних проблем міжнародних відносин в Латинській Америці;

PH 28. Розуміння зовнішньої політики США та країн Центрально-Східної та Південно-Східної Європи.

2. Тематичний план навчальної дисципліни

Розділ 1. Теоретичні основи та глобальні виміри вивчення туристичної політики

Тема 1. Міжнародний туризм як форма міжнародних відносин

Транснаціоналізація системи міжнародних відносин. Роль та місце недержавних акторів міжнародних відносин у світовій політиці. Туризм як чинник світової політики.

Міжнародний туризм, його сутність та форми. Становлення системи міжнародної туристичної термінології. Перше міжнародне визначення поняття «турист». Сучасна схема класифікації міжнародних подорожуючих. Ознаки, що дозволяють об'єднати туристів та екскурсантів до категорії міжнародних відвідувачів.

Показники оцінки прямого та непрямого впливу міжнародного туризму на економіку окремих країн. Функції міжнародного туризму: доходна, зовнішньоекономічна, зовнішньополітична, вирівнююча, створення нових робочих місць. Види туристичного мультиплікатора. Основні типи соціокультурних контактів іноземних туристів та місцевого населення. Непрямі соціальні ефекти від розвитку міжнародного туризму. Значення міжнародного туризму для збереження історико-культурних пам'яток, місцевих звичаїв і традицій. Прояви негативного впливу міжнародного туризму на суспільство: екологічні, соціокультурні, психологічні, економічні. Закордонний досвід регулювання екологічного впливу туризму на навколишнє середовище.

Тема 2. Становлення сучасних форм розвитку міжнародного туризму та зародження світової туристичної політики

Передісторія туризму. Основні мотиви подорожей у Стародавньому світі та Середньовічній Європі. Елітарний туризм Нового часу. Технологічні та економічні передумови зародження масового туризму. Перші організовані туристичні подорожі. Вплив ідеологічних чинників на розвиток міжнародного туризму у період між двома світовими війнами. Трансформація масового конвеєрного туризму у масовий диференційований.

Тема 3. Туристична політика держави та основні підходи до її формування

Основні підходи до визначення туристичної політики. Рівні формування туристичної політики. Стратегічні цілі та завдання туристичної політики держави. Інструменти реалізації туристичної політики держави (адміністративно-правові, фінансово-економічні, соціально-психологічні). Індикатори ефективності туристичної політики держави.

Форми організації державного регулювання туристичної сфери у країнах світу. Переваги і недоліки їх використання за різних суспільно-політичних та

економічних умов. Ключові урядові функції в галузі управління та контролю за розвитком туризму.

Тема 4. Стратегічні пріоритети світової туристичної політики

Роль туризму у формуванні ліберального світового порядку. Свобода подорожей як ключова компонента ліберального світового порядку. Формування міжнародного режиму подорожей та туризму. Модернізаційна парадигма світової туристичної політики. Сталий розвиток як пріоритетний напрямок світової туристичної політики.

Тема 5. Роль міжнародних туристичних організацій у формуванні світової туристичної політики

Найважливіші віхи діяльності ООН в організації системи міжнародного туристичного співробітництва. Спеціалізовані установи ООН, що займаються питаннями розвитку міжнародного туризму.

Історія створення Всесвітньої туристичної організації. Структура управління ЮНВТО: генеральна асамблея, виконавча рада, секретаріат. Функції регіональних комісій ЮНВТО. Основні напрями діяльності ЮНВТО та механізм забезпечення фінансування її бюджетних витрат.

Класифікація міжнародних туристичних організацій, їх типи і види: урядові та неурядові, глобальні і регіональні, універсальні та спеціалізовані. Характеристика діяльності найбільших всесвітніх та європейських туристичних організацій. Світові (міжнародні) туристські організації загального характеру: Всесвітня рада з подорожей і туризму; Міжнародна асоціація світового туризму; Міжнародний туристський союз; Міжнародний туристський альянс; Всесвітня асоціація з питань дозвілля і відпочинку та ін.

Регіональні туристські організації, їх цілі та завдання. Регіональні туристські організації загального характеру: Європейська комісія з туризму; Європейська туристська група; Бюро організацій – членів ЛІТ у Європейському союзі; Асоціація з розвитку і координації європейських туристських обмінів; Туристська асоціація країн Азії і Тихого океану; Туристська асоціація країн Східної Азії; Асоціація туристської індустрії Америки; Конфедерація туристських організацій Латинської Америки; Карибська туристська організація; Арабський туристський союз; Панафриканська туристська організація; Африканська асоціація подорожей.

Регіональні туристські організації галузевого характеру: Міжамериканська готельна асоціація; Арабський готельний союз; Комітет готельної і ресторанної індустрії Європейської спілки; Асоціація азійських авіакомпаній; Асоціація європейських авіакомпаній та ін. Спеціалізовані та особливі туристські організації.

Тема 6. Правові основи міжнародної туристичної політики

Норми міжнародного туристичного права. Загальна резолюція Римської конференції ООН з міжнародного туризму та подорожей 1963 року. Заключний акт Ради з безпеки та співробітництва у Європі 1975 року.

Манільська декларація ВТО зі світового туризму 1980 року. Документ Акапулько Всесвітньої наради з туризму 1982 року. Кодекс туриста та Хартія туризму. Гаазька декларація по туризму 1989 року. Декларація світового туристичного форуму Всесвітньої конференції міністрів по туризму 1994 року.

Тема 7. Статистичні індикатори оцінки ефективності туристичної політики

Історія появи та розвитку статистичного обліку у міжнародному туризмі. Цілі і завдання туристичної статистики. Міжнародні симпозиуми зі статистики туризму.

Основні розділи статистики міжнародного туризму. Показники, що характеризують туристичні потоки. Шкала тривалості перебування туристів. Методичні підходи до впорядкування складу туристичних витрат. Фактори впливу на величину і структуру витрат туристів під час подорожі. Країни активного та пасивного туризму. Поняття туристичного балансу. Соціально-економічні передумови формування позитивного туристичного балансу країни. Загальна характеристика країн з негативним туристичним балансом. Рекомендації Міжнародного валютного фонду щодо структури активу та пасиву платіжного балансу країни за розділом «Туризм».

Методи статистичних спостережень через звітність: облік на кордоні та реєстрація прибуттів у засобах розміщення. Транспортна статистика. Банківський метод розрахунку вартісних показників розвитку міжнародного туризму.

Організація спеціальних статистичних спостережень у туризмі. Визначення мети, об'єкта, одиниці, програми, методу, суб'єктів, строків та місця проведення спеціального статистичного спостереження. Показники динаміки кількості туристичних прибуттів та доходів від міжнародного туризму. Середньорічні темпи зростання світових туристичних потоків. Країни-лідери за відвідуваністю, надходженнями від туризму і витратами на туризм у світі та Європі. Кількісні оцінки перспектив розвитку міжнародного туризму.

Тема 8. Міжнародний туристичний ринок як середовище туристичної політики

Економічне та географічне визначення поняття міжнародного туристичного ринку. Глобальний, регіональний та локальний рівні формування міжнародного ринку туристичних послуг.

Класифікація міжнародних туристичних ринків за цілями подорожей. Туризм з метою відпочинку і розваг. Структура міжнародного ринку ділового туризму: бізнес-туризм, конгресно-виставковий туризм, інсентив-туризм. Характеристика релігійного туризму: паломництво, екскурсійний туризм релігійної тематики, науковий туризм з релігієзнавчими цілями. Лікувально-оздоровчий туризм. Типи курортів.

Суб'єкти міжнародного туристичного ринку: виконавці туристичних послуг (готелі, ресторани, транспортні компанії, екскурсійні бюро) –

посередники (туроператори, турагенти) – споживачі (туристи). Проблеми сегментування міжнародного ринку туристичних послуг. Критерії виділення ринкового сегменту: міжгрупова гетерогенність, гомогенність, вимірність, ємність, доступність для фірми. Здійснення сегментування міжнародного туристичного ринку за географічними, демографічними та соціально-економічними ознаками. Вікові групи подорожуючих (класифікація ЮНВТО).

Психологічне сегментування. Загальні та специфічні мотиви туристичних поїздок. Фактори формування туристичного попиту у відправляючій та приймаючій країнах. Кількісні та вартісні показники вимірювання обсягів туристичного попиту. Інтенсивність та частотність туризму. Властивості туристичного попиту: динамізм, комплексність, еластичність, сезонність. Сучасні тенденції у туристичному попиті, та його соціально-економічні модифікації. Психологічні особливості нового типу масового споживача туристичних послуг.

Тема 9. Структурування глобальних чинників формування туристичної політики

Політичні, економічні, демографічні, соціокультурні та науково-технічні фактори впливу на формування пріоритетних напрямків туристичної політики держави.

Регіональні аспекти туристичної політики

Тема 10. Регіональна структура світового туристичного ринку та глобальна взаємозалежність

Регіони (макрорегіони) за UNWTO. Туристичне районування світу. Склад країн Європейського, Американського, Азійсько-Тихоокеанського, Африканського, Близькосхідного туристичних регіонів. Аналіз динаміки міжрегіональних туристичних потоків. Основні рецептивні та генеруючі країни для туристичних макрорегіонів.

Тема 11. Туристична політика Європейського союзу

Туристичний проєкт ЄС в контексті політики згуртованості та зв'язності. Політика вільного переміщення людей – один зі стовпів «чотирьох свобод ЄС». Створення безкордонного загальноєвропейського туристичного простору і закріплення права на мобільність. Правова база регулювання туристичної політики в ЄС для зростання конкурентоспроможності туризму. Макроекономічне регулювання туризму в країнах ЄС. Реалізація політики з макроекономічного регулювання туризму в ЄС. Оцінка соціально-економічної результативності макроекономічного регулювання туризму. Європейська система показників туризму. Створення

стратегії ЄС для сталого туризму. Правові засади євроінтеграційних процесів в Україні в контексті імплементації законодавства ЄС у галузі туризму.

Тема 12. Туристична політика країн Азіатсько-Тихоокеанського макрорегіону

Роль туризму в інтеграційних процесах країн АСЕАН. Туристична політика Індонезії, Малайзії, Сінгапуру, Таїланду, Філіппін, Брунею, В'єтнаму, Лаосу, Камбоджі.

Туристична політика країн Східної Азії: Китай, Тайвань, Південна Корея, Японія.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин									
	Денна форма					Заочна форма				
	Усього	у тому числі				Усього	у тому числі			
		л	п	інд	ср		л	п	інд	ср
Розділ 1. Теоретичні основи та глобальні виміри вивчення туристичної політики										
Тема 1. Міжнародний туризм як форма міжнародних відносин	8	4	1	-	3					
Тема 2. Становлення сучасних форм розвитку міжнародного туризму та зародження світової туристичної політики	5	2		-	3					
Тема 3. Туристична політика держави та основні підходи до її формування	6	2		-	4					
Тема 4. Стратегічні пріоритети світової туристичної політики	5	2			3					
Тема 5. Роль міжнародних туристичних організацій у формуванні світової туристичної політики	10	4	2	-	4					
Тема 6. Правові основи міжнародної туристичної політики	8	2	2		4					
Тема 7. Статистичні індикатори оцінки ефективності туристичної політики	8	2	2	-	4					
Тема 8. Міжнародний туристичний ринок як середовище туристичної політики	6	2		-	4					
Разом за розділом 1	56	20	7		29					
Розділ 2. Регіональні аспекти туристичної політики										
Тема 9. Структурування чинників формування туристичної політики	6	2			4					
Тема 10. Регіональна структура світового туристичного ринку та глобальна взаємозалежність	8	4			4					
Тема 11. Туристична політика Європейського союзу	10	2	4	-	4					
Тема 12. Туристична політика країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону	10	2	4		4					
Разом за розділом 2	34	10	8		16					
Усього годин	90	30	15	-	45					

4. Теми семінарських та практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	<p>Міжнародний туризм як форма міжнародних відносин</p> <p>1. Надайте характеристику міжнародному туризму, його сутності та формам</p> <p>2. Розкрийте становлення системи міжнародної туристичної термінології</p> <p>3. Показники оцінки прямого та непрямого впливу міжнародного туризму на економіку окремих країн</p> <p>4. Проаналізуйте функції міжнародного туризму: доходна, зовнішньоекономічна, вирівнююча, створення нових робочих місць</p> <p>5. Значення міжнародного туризму для підтримки миру і взаєморозуміння між народами</p>	1
2.	<p>Роль міжнародних туристичних організацій у формуванні світової туристичної політики</p> <p>Охарактеризувати основні напрямки діяльності наступних міжнародних туристичних організацій:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Всесвітня туристична організація (The World Tourism Organization); - Європейська туристична комісія (European Travel Commission); - Всесвітня федерація асоціацій туристичних агентств (Universal Federation of Travel Agents' Association – UFTAA); Бюро з міжнародних виставок (Bureau International des Expositions – BIE); - Міжнародна асоціація конгресних центрів (Association Internationale des Palais des Congres – AIPC); - Міжнародна асоціація конгресів і конференцій (International Congress and Convention Association – ICCA); - Міжнародна готельна асоціація (International Hotel Association — IHA); - Міжнародна федерація кемпінгу і караванінгу (Federation Internationale de camping et de caravanning – FICC); - Міжнародна федерація кінноспортивного туризму (Federation Internationale de Tourisme Equestre – FITE); - Міжнародний союз національних асоціацій готелів, ресторанів і кафе — ХО-РЕ-КА (Union Internationale des Organisations Nationales d'Hoteliers, Restaurateurs et Cafetiers – HO-RE-CA); - Міжнародний туристичний альянс (Alliance International de Tourisme – АІТ); - Союз міжнародних ярмарків (Union des Foires Internationales – UFI). 	2
3.	<p>Правові основи міжнародної туристичної політики</p> <p>1. Норми міжнародного туристичного права.</p> <p>2. Загальна резолюція Римської конференції ООН з міжнародного туризму та подорожей 1963 року.</p> <p>3. Заключний акт Наради з безпеки та співробітництва у Європі 1975 року.</p> <p>4. Манільська декларація ВТО зі світового туризму 1980 року.</p> <p>5. Документ Акапулько Всесвітньої наради з туризму 1982 року.</p> <p>Рамкова конвенція з етики туризму</p> <p>Міжнародний кодекс захисту туристів</p> <p>https://www.unwto.org/international-code-for-the-protection-of-tourists</p>	2
4.	<p>Статистичні індикатори оцінки ефективності туристичної політики</p> <p>1 Використовуючи статистичні матеріали UNWTO, WTTC, проаналізуйте зміни обсягів туристичного потоку, грошових надходжень від туризму, показників прямого і непрямого внеску туризму в економіку, в зайнятість країн за останні 5 років. Дайте</p>	2

	короткий аналіз динаміки показників вкладу туризму в економіку. Проведіть групування країн за рівнем розвитку міжнародного туризму	
	2. Використовуючи дані Всесвітнього економічного форуму (WEF), проаналізуйте зміну рейтингів та індексів конкурентоспроможності секторів подорожей і туризму по країнах за 5 останніх років 3. Розробка профілю конкурентоспроможності міжнародної туристичної дестинації	
5-6.	Туристична політика країн Європейського Союзу Туристична політика країн Західної Європи Туристична політика країн Південної Європи Туристична політика країн Центральної та Східної Європи Туристична політика Західних Балкан Туристична політика України	4
7-8.	Туристична політика країн Азіатсько-Тихоокеанського регіону Туристична політика країн В'єтнаму Туристична політика Сінгапуру Туристична політика Індонезії Туристична політика Китаю Туристична політика Мексики Туристична політика США Туристична політика Філіппін Туристична політика Індії Туристична політика Малайзії Туристична політика Таїланду Туристична політика Канади Туристична політика Нової Зеландії Туристична політика Японії Туристична політика Фіджі	4
	Разом	15

5. Самостійна робота

№ з/п	Види, зміст самостійної роботи	Кількість годин
		Денна форма
1.	Міжнародний туризм як форма міжнародних відносин (есе)	3
2.	Становлення сучасних форм розвитку міжнародного туризму та зародження світової туристичної політики (написання есе)	3
3.	Туристична політика держави та основні підходи до її формування (написання есе)	4
4.	Стратегічні пріоритети світової туристичної політики (написання есе)	3
5.	Роль міжнародних туристичних організацій у формуванні світової туристичної політики (написання есе)	4
6.	Правові основи міжнародної туристичної політики (написання есе)	4
7.	Статистичні індикатори оцінки ефективності туристичної політики (розрахункова робота)	4
8.	Міжнародний туристичний ринок як середовище туристичної політики (розрахункова робота)	4
9.	Структурування глобальних чинників формування туристичної політики (написання есе та презентація)	4
10.	Регіональна структура світового туристичного ринку та глобальна взаємозалежність (доповідь та презентація)	4
11.	Туристична політика Європейського союзу (доповідь та презентація)	4
12.	Туристична політика країн Азіатсько-Тихоокеанського макрорегіону (доповідь та презентація)	4
Разом		45

6. Індивідуальні завдання

Виконання індивідуальних завдань не передбачено навчальних планом.

7. Методи навчання

Методи навчання, як впорядковані способи взаємопов'язаної, цілеспрямованої діяльності викладача та студентів, спрямовані на ефективне розв'язання навчально-виховних завдань, реалізуються через систему прийомів та засобів навчальної діяльності. Прийоми навчання (конкретні дії викладача та студентів), спрямовані на реалізацію вимог методів.

Засоби навчання – різноманітне навчальне обладнання, яке використовується у системі пізнавальної діяльності, зокрема, технічні засоби.

Під час вивчення навчальної дисципліни застосовуються наступні методи навчання: лекція, як правило, у поєднанні з наочною демонстрацією (презентація), дискусії, пояснення, практичні завдання/кейси, робота з науковою літературою, консультування, самостійна робота в тому числі в дистанційному курсі.

В умовах воєнного стану лекції та семінари проводяться виключно в онлайн режимі із застосуванням платформ для відеоконференцій: ZOOM,

Skype, Google Meet. 25-30% часу лекції обов'язково резервується для запитань, дискусій, обговорення навчального матеріалу.

8. Методи контролю

При вивченні дисципліни «Туристична політика зарубіжних країн» застосовуються наступні методи контролю: усний, письмовий та тестовий. Контроль з дисципліни складається з поточного контролю, який проводиться у формі усного опитування або письмового експрес-контролю на практичних заняттях та лекціях, у формі виступів студентів при обговоренні питань на семінарських заняттях, у формі тестування, тощо. Результати поточного контролю (поточна успішність) є базовою інформацією при проведенні підсумкового контролю і враховуються при визначенні підсумкової залікової оцінки з дисципліни.

Семестровий **підсумковий контроль** з дисципліни є обов'язковою формою контролю навчальних досягнень студента. Він проводиться відповідно до навчального плану у вигляді семестрового заліку в терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному програмою дисципліни «Туристична політика зарубіжних країн».

Підсумковий контроль засвоєння дисципліни здійснюється по її завершенню у вигляді письмового (тестового) заліку дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Туристична політика зарубіжних країн». Залікова робота містить 40 тестових завдань, здобувач одержує 1 бал за кожну вірну відповідь. Загальна кількість балів за успішне виконання екзаменаційних завдань – 40. Час виконання – до 40 хвилин.

УВАГА! У разі використання заборонених джерел на заліку студент на вимогу викладача залишає аудиторію та одержує загальну нульову оцінку (0).

Поточний контроль (засвоєння тем розділів) здійснюється на семінарських заняттях відповідно до контрольних цілей. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки студентів до виконання конкретної роботи.

Поточний контроль і оцінювання результатів навчання передбачає виставлення оцінок за всіма формами проведення занять:

- контроль та оцінювання активності роботи студента під час лекційних та практичних занять (усні відповіді, доповіді, групова дискусія);
- контроль та оцінювання якості підготовки та розробки індивідуальних завдань в ході самостійної роботи студентів;
- контроль засвоєння теоретичного та практичного матеріалу (у вигляді тестування, написання есе);
- контроль та оцінювання вмінь вирішувати ситуаційні, прогностичні та інші задачі;
- контроль та оцінювання вмінь проводити дослідження та презентувати із застосуванням сучасних інформаційних та хмарних технологій;

- контроль та оцінювання вмінь та навичок вирішувати кейсові проблемні завдання із розподілом ролей в командах;
- контроль та оцінювання виконання індивідуальної семестрової роботи.

Сумарна оцінка за вивчення дисципліни розраховується як сума поточного контролю та балів, отриманих за результатами підсумкового семестрового контролю. За результатами поточного та підсумкового контролю студент може набрати від 0 до 100 балів включно. Набрана кількість рейтингових балів студентом служить основою для оцінки за національною шкалою.

Замість виконання окремих завдань (вивчення тем) за бажанням здобувача (при попередньому узгодженні з викладачем) можуть також додатково враховуватись такі види активностей:

- проходження тренінг-курсів чи дистанційних курсів з актуальних проблем публічної дипломатії та міжнародно-політичної взаємодії, у тому числі, з використання сучасних освітніх технологій на платформах Coursera, Prometheus тощо (за наявності відповідного документу про їх закінчення, надання копії викладачу) – 10 балів;

- участь в майстер-класах, форумах, конференціях, семінарах, зустрічах з проблем сучасних міжнародних відносин (з підготовкою інформаційного повідомлення, тез доповідей, що підтверджено програмою заходу чи відповідним сертифікатом) – 5 балів;

- участь у науково-дослідних та прикладних дослідженнях з проблем сучасних міжнародних відносин (підготовка наукової статті в українському науковому журналі, що входить до категорії «В» з підтвердженням відповідних матеріалів) – 10 балів;

9. Схема нарахування балів

Поточний контроль та самостійна робота												Разом	Залік	Сума			
Розділ 1						Розділ 2						60	40	100			
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	T9	T10	T11	T12						
30							10	20									
Семинар – 5			Есе – 5	Есе – 5	Семинар – 5	Семинар – 5	Семинар – 5	Проміжний контроль за модулем			Семинар – 5	Семинар – 5	Семинар – 5	Семинар – 5			

Структура та складові підсумкової оцінки з дисципліни

Поточний контроль – 60 балів.

З них:

- активна робота на семінарських заняттях – 50 балів;
- проміжний контроль – 10 балів.

Поточний контроль проводиться на кожному семінарському занятті та за результатами виконання завдань самостійної роботи. Він передбачає оцінювання теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти із зазначеної теми (у тому числі, самостійно опрацьованого матеріалу) під час роботи на семінарських заняттях та набутих практичних навичок під час виконання завдань практичних робіт.

Критерії поточного оцінювання знань студентів

Усний виступ та виконання письмового завдання (есе, презентація, виступ з доповіддю)	Критерії оцінювання
5	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі тестові завдання.
4	Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних

	завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість тестових завдань.
3	В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину тестових завдань
2	Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності, правильно вирішив меншість тестових завдань.
1	Частково володіє навчальним матеріалом не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив окремі тестові завдання.

Доповнення виступу:

1 бали – отримують студенти, які глибоко володіють матеріалом, чітко визначили його зміст; зробили глибокий системний аналіз змісту виступу, виявили нові ідеї та положення, що не були розглянуті, але суттєво впливають на зміст доповіді, надали власні аргументи щодо основних положень даної теми.

0,5 бал отримують студенти, які виклали матеріал з обговорюваної теми, що доповнює зміст виступу, поглиблює знання з цієї теми та висловили власну думку.

Суттєві запитання до доповідей:

1 бали отримують студенти, які своїм запитанням до виступаючого суттєво і конструктивно можуть доповнити хід обговорення теми.

0,5 бал отримують студенти, які у своєму запитанні до виступаючого вимагають додаткової інформації з ключових проблем теми, що розглядається.

Умови допуску студента до підсумкового семестрового контролю (заліку): **виконання проміжного модульного контролю**, підготовка доповідей та робота на семінарських заняттях за результатами яких він набрав **не менше 30 балів**.

Підсумковий контроль 40 балів:

Загальна кількість питань тестового заліку – 40. Кожна правильна відповідь оцінюється в 1 бал, тобто в цілому за успішне виконання залікових завдань студент може набрати 40 балів. Час виконання тестових завдань – до 40 хвилин. Залік відбувається дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Туристична політика зарубіжних країн».

За підсумками поточного і підсумкового контролю студент може набрати від 0 до 100 балів включно. Мінімальна кількість балів, які повинен набрати студент для одержання заліку, становить 50 балів.

Заохочувальні бали – виконання узгодженого з викладачем додаткового індивідуального завдання – 5-10 балів, підготовка до видання наукової статті за тематикою дисципліни «Туристична політика зарубіжних країн» у журналі, що відносяться до категорії «В» – 10 балів.

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності протягом семестру	Оцінка для дворівневої шкали оцінювання
90–100	зараховано
70–89	
50–69	
1–49	не зараховано

10. Рекомендована література та методичне забезпечення

Основна література

1. Закон України «Про туризм» від 15 вересня 1995 року № 324/95-ВР // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1995. – № 31. – с. 241-242.
2. Божидарнік Т. В. Міжнародний туризм : навчальний посібник / Т. В. Божидарнік, Л. В. Савош, Т. Никитюк [та ін.]. – К. : Центр учбової літератури, 2012. – 661 с.
3. Великочий В.С., Дутчак О.І., Шикеринець В.В. Міжнародний туризм : Навчальний посібник. – Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. – Івано-Франківськ: Видавець Кушнір Г.М., 2015. – 254 с.
4. Горіна Г. О. Ринок туристичних послуг: управління розвитком в умовах просторової поляризації: монографія / Г.О. Горіна. – Кривий Ріг : Видавець ФОП Чернявський Д.О., 2016. – 305 с.
5. Лісовський, П. М. Міжнародні відносини: ментальність, геополітика, глобалізація : навч. посібник / П. М. Лісовський. – Київ : Кондор, 2017. – 156 с.
6. Мальська М. П. Міжнародний туризм і сфера послуг : підручник / М.П. Мальська, Н. В. Антонюк, Н. М. Ганич. – К.: Знання, 2008. – 661 с.
7. Мальський М. З. Теорія міжнародних відносин: Підручн. / Мальський М. З., Мацяк М. М. – 2-ге вид., доп. та випр. – К.: Кобза, 2003. – 318 с.
8. Мартиненко А. К. Міжнародні відносини 1945-1975 років : навч. посіб. / А. К. Мартиненко, Б. А. Мартиненко. – Київ : Ліра-К, 2015. – 366 с.
9. Міжнародні відносини та політика держав в умовах глобальних трансформацій: аналіз сучасної політичної думки / Заг.ред. Ігор Миколайович Коваль, Ольга Іллівна Брусиловська. – Одеса : Видавництво Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова, 2016. – 408 с.
10. Особливості формування та реалізації туристичної політики держави : міжнародний, національний, регіональний досвід : монографія / кол. авт., за ред. А. Ю. Парфіненка. – Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2013. – 280 с.
11. Парфіненко А. Ю. (2023) Міжнародний туризм як складова частина ліберального світового порядку, *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*, 2(16), с. 33-51. Available from: <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2023-02-33-51>.
12. Парфіненко А. Ю. Національна держава і міжнародний туризм у вимірах глобалізації / Парфіненко А. Ю. – Х.: Бурун-книга, 2008. – 143 с.
13. Парфіненко А. Ю., Сідоров В. І., Любіцева О. О. Туристичне країнознавство: підручник. 2-ге вид., переробл. і доповн. К.: Знання, 2015. – 551 с.

14. Сідоров М.В., Юрченко О.Є., Юрченко С.О. Україна на світовому ринку туристичних послуг: сучасний стан та перспективи розвитку: монографія. Х.: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2017. – 256 с.
15. Смирнов І.Г., Любіцева О.О. Міжнародний туристичний бізнес і логістика в туризмі: навч. посіб. У 2-х книгах. Кн. 1. Міжнародний туристичний бізнес. – Київ: Видавництво Ліра-К, 2022. – 288 с.
16. Теорія міжнародних відносин : підручник / [М. П. Требін, Л. М. Герасіна, О. Ю. Панфілов та ін.] ; за ред. М. П. Требіна ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. – Харків : Право, 2022. – 472 с.
17. Туристична політика зарубіжних країн: підручник / за ред. А. Ю. Парфіненка. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2015. – 220 с.
18. Юрченко С. О., Юрченко О. Є. Міжнародний туризм : навчальний посібник для студентів спеціальностей «Туризмознавство», «Міжнародні економічні відносини» / С. О. Юрченко, О. Є. Юрченко. – Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2016. – 328 с.
19. OECD (2022), OECD Tourism Trends and Policies 2022, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/a8dd3019-en>
20. Reisinger Y. Dimanche F. International Tourism. Routledge, 2019. 460 p.
21. Farmaki, A. (2022). Peace and tourism. In D. Buhalis (ed.), Encyclopedia of Tourism Management and Marketing (Vol. 3), Cheltenham, UK and Northampton, MA, USA: Edward Elgar Publishing, pp. 451–453.
22. Goodwin, H. (2022). Responsible tourism. In D. Buhalis (ed.), Encyclopedia of Tourism Management and Marketing (Vol. 3), Cheltenham, UK and Northampton, MA, USA: Edward Elgar Publishing, pp. 711–714/
23. Gu, Z., Gao, X., & Ryu, S. (2022). Public diplomacy as a determinant of bilateral tourism between the influencer and influencee countries: Evidence from the Asia-Pacific region. Asia Pacific Journal of Tourism Research, 27(3), 319–330/

Допоміжна

24. Лиман С. І., Парфіненко А. Ю., Посохов І. С. Історія туризму: навчальний посібник : (для студентів спец. "Туризм") / Сергій Іванович Лиман, Анатолій Юрійович Парфіненко, Іван Сергійович Посохов ; Харків. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. – Суми: Університетська книга, 2018. – 371 с.
25. Парфіненко А. Ю. Глобальні трансформації ринку міжнародного туризму та індустрії гостинності // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Міжнародні відносини. Економіка. Країнознавство. Туризм». 2017. Вип. 6. – С. 175-186.
26. Парфіненко А. Ю. Міжнародний туризм як інструмент публічної дипломатії: нові можливості для посилення зовнішньополітичного впливу України [Текст] / Парфіненко А. Ю. // Актуальні проблеми міжнародних відносин. Вип. 127 (частина I). 2016. – С. 27-41.
27. Парфіненко А. Ю. Туризм і мир в політично розколотих націях: кейс-стаді // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – Випуск 139. – К.:

- Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут міжнародних відносин, 2019. – С. 27-46.
28. Парфіненко А.Ю. Туризм і тоталітаризм: чи стануть туристичні потоки «троянським конем» північнокорейського режиму? // Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Історія. Політологія. Збірник наукових праць, 2019. Вип. 25.–С. 109-119.
 29. Parfinenko, Anatolij. (2020). “The Russian World” on the Budva Riviera: Tourism and Foreign policy process in the Montenegro. Actual Problems of International Relations. 10.17721/apmv.2020.142.1.27-40.
 30. Anatolij Parfinenko, Liudmyla Sokolenko, Taliat Bielialov, Nina G Karpenko, Vitaliy Tolubyak, Sustainable Development of World Tourism Based on the Strategic Management Academy of Strategic Management Journal, Volume 18, Special Issue 1 (2019): 1-7
 31. Government Policies Enabling Travel & Tourism Recovery During COVID-19 / World Travel&Tourism Council/ 2021. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://wttc.org/Portals/0/Documents/Reports/2021/Government-Travel-Policies-COVID-19.pdf?ver=2021-08-23-092839-753/>.
 32. Higgins-Desbiolles F. (2006). More than an “industry”: The forgotten power of tourism as a social force, Tourism Management 27, p. 1192–1208.
 33. Impact Assessment of the Covid-19 Outbreak on International Tourism / World Tourism Organization. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.unwto.org/impact-assessment-of-the-covid-19-outbreak-on-international-tourism>.
 34. Jones, P., D. Hillier, and D. Comfort. 2016. “The Sustainable Development Goals and the Tourism and Hospitality Industry.” Athens Journal of Tourism 4 (1): 1–11.
 35. Keohane R. O. And Nye J. S. (Jr) Ed. Transnational Relations and World Politics. Cambridge. MA: Harvard University Press, 1972, p. IX-XXIX.
 36. Lessons Learnt During COVID-19 / World Travel&Tourism Council. 2021. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://wttc.org/Portals/0/Documents/Reports/2021/Lessons-Learnt-%20COVID-19.pdf?ver=2021-08-19-095731-037>.
 37. McIntosh R. Tourism: principles, practices, philosophies / Robert W. McIntosh, Charles R. Goeldner, J.R. Brent Ritchie. – New York: John Wiley & Sons, 1995. – 648 p.
 38. Nadiia Stezhko, Yaroslav Oliinyk, Larysa Polishchuk, Inna Tyshchuk, Anatolij Parfinenko, Svitlana Markhonos, International Tourism in the System of Modern Globalization Processes, International Journal of Management (IJM), 11 (3), 2020, pp. 97–106.
 39. New Public Diplomacy in the 21st Century: A Comparative Study of Policy and Practice / Edited by [James Pamment](#) – Routledge, 2013. – 184 p.
 40. Nye, Joseph. 2005. Soft power: The means to success in world politics. New York: Public Affairs. – 345 p.

41. Parfinenko A. (2021). International Tourism as a Neoliberal Practice of Chinese Influence in the Western Balkans, Actual Problems of International Relations, Vol 1 No 146: 14-28.
42. Tourism for SDGs. /World Tourism Organization. 2018. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tourism4sdgs.org>.

11. Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті, відео-лекції, інше методичне забезпечення

1. Державна міграційна служба України. Біометричні документи в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dmsu.gov.ua/faq/biometrichni-dokumenti-v-ukrajni.html>.
2. Державна міграційна служба України. Закордонний паспорт. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dmsu.gov.ua/faq/zakordonnij-pasport.html>.
3. Довідка про динаміку туристичних потоків в Україні за 2021 рік. Державна служба туризму і курортів. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.tourism.gov.ua/publ.aspx?id=2183>.
4. Перетинання кордону організованими туристичними групами. Державна прикордонна служба України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dpsu.gov.ua/ua/Peretinannya-kordonu-organizovanimi-turistichnimi-grupami/>.
5. International Recommendations for Tourism Statistics 2008. Madrid and New York, 2008. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://unstats.un.org/unsd/publication/SeriesM/seriesm_83rev1e.pdf.
6. New structure of UNWTO Compendium of tourism statistics/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://statistics.unwto.org/sites/all/files/docpdf/newcp.pdf>
7. Travel & Tourism Competitiveness Report 2021 [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://reports.weforum.org/travel-and-tourism-competitiveness-report-2021/downloads>.
8. Офіційний сайт Державного агентства розвитку туризму [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.tourism.gov>.
9. Державний комітет статистики України. Туристичні потоки. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
10. European Travel Commission. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.etc-corporate.org/>
11. IATA. TravelCentre. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.iatatravelcentre.com/>
12. World Economic Forum [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.weforum.org>.
13. World Tourism Organization (UNWTO). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://unwto.org>.
14. World Travel & Tourism Council [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.wttc>.

12. Особливості навчання за денною формою в умовах подовження дії обставин непоборної сили

В умовах дії форс-мажорних обмежень освітній процес в університеті здійснюється відповідно до наказів/ розпоряджень ректора/ проректора або за змішаною формою навчання або повністю дистанційно в синхронному режимі.

Складання підсумкового семестрового контролю: в разі запровадження жорстких обмежень з заборонаю відвідування ЗВО студентам денної форми навчання надається можливість скласти залік в тестовій формі дистанційно на платформі Moodle в дистанційному курсі «Туристична політика зарубіжних країн», режим доступу: <https://moodle.karazin.ua/course/view.php?id=5983>